

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

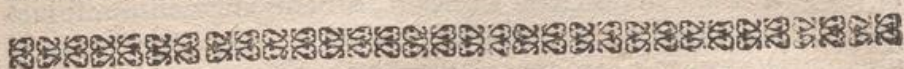
Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 7. & 9. lib. 1. Esdræ, in quibus describitur
Iter Esdræ ex Babylonia, Regis Artaxerxis sollicitudo pro Cultu Dei, &
rebus ad eum spectantibus. Luctus Esdræ ob inita ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Manna abinde delapsum. Loquantur denique innumera hostium cadavera, subactæ Regiones, expugnatae à Judæis urbes. Si tot luculenti testes id roboris non habent, ut te disponant ad plenam in Deum fiduciam, surdo fabulam cantabo, quidquid tandem dixerō.

FASCICULUS LIII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 7. & 9. lib. I. Esdra, in quibus describitur Iter Esdrae ex Babylonia, Regis Artaxerxis sollicitudo pro Cultu Dei, & rebus ad eum spectantibus. Luctus Esdrae ob inita Convivia cum Gentibus.

Considera I. **S**I Artaxerxes Rex, homo Idololatra & Ethnicus tam *N. 352.* sollicitè imperaverit Esdrae Sacerdoti: Munera Deo, per Populum oblata, in Cultum Divinum exactissimè impendi; quanta requiratur cura à Christianis Clericis Sacerdotibus, ne profanis usibus Patrimonium Christi & pauperum applicetur. Cap. 7. v. 17. hæc habet formalia: *studiosè eme de hac pecunia vitulos, arietes, agros & sacrificia & libamina eorum, & offer super Altare Templi Dei vestri, quod est in Jerusalem.* Legant, volvant, & revolvant isthæc verba Procuratores quorum curæ Ecclesiastici redditus commissi sunt. Utinam rarò contingeret: tales Ministros studiosè quidem emere cum Esdrae vitulos, arietes & agnos ex pecuniis Ecclesiæ, sed ut iisdem ad lauta convivia abutantur. S. Brigittæ revelat. lib. 4. cap. 134. apparuerat olim Christus, contra quosdam Ecclesiarum administratores conqueri auditus: *Judas vendidit me, antequam redemissim Mundum; isti postquam redemi Mundum, & non compatiuntur super sanguine meo, qui plus clamat vindictam, quam sanguis Abel &c.* Sponsus cœlestis de sua proficitur Sponsa in Canticis: quòd illa deferat manus tornatiles. Hoc ipsum de Sacerdotibus aut aliis bonorum Ecclesiasticorum dispensatoribus dicit verificandum esse, S. Greg. Nyss. eos nempe talibus instructos

N n 3

structos debere esse manibus, quæ rebus sint similes tornò elaboratis, rotundam plerumque figuram monstrantibus: & hinc si quid eis imponatur, illud subito effundant; adeoque thesauros Ecclesiæ non retineant, profanis usibus suisque commoditatibus applicandos; sed eos in pauperum manus, Ecclesiæ fabricam, ornatûs augmentum sedulo effundant. Quare orat. 16. inculcat: *minimè fratres mei, amici mei, minimè committamus, ut ad ea, quæ nobis divino munere data sunt, mali æsonomi & preposterè inveniamur; ne alioquin dicentem Petrum audiamus: erubescite, qui aliena detinetis.* Si perversissimi olim scribæ Pharisæi projectam ante pedes suos pecuniam, à proditore Juda acceptam, tantâ curâ & studio in rem sacram & causam piâ impendi debere censebant: quid agant cum Patrimonio Christi homines illi, qui nolunt aliter videri, & æstimari quàm fidelissimi Ecclesiasticorum reddituum dispensatores? quare Christiane Lector, si talem agis Ministrum; vide, ne sis de damnabili eorum numero, contra quos intonat Doctor mellissus Epist. ad Senes. Episcop. *clamant nudi, clamant famelici, conqueruntur, & dicunt: nobis fame & frigore laborantibus quod conferunt tot mutatoria, servata in domibus vestris? nostrum est, quod effunditis, nobis crudeliter subtrahitur, quod inaniter expenditis, nostris necessitatibus subtrahitur, quidquid accedit vanitatibus vestris.*

N. 353.

Considera 2. Quanto cum gemitu & pœnitentiæ rigore Esdras Sacerdotes cap. 9. nitatur divinam inhibere vindictam, Israëlitis merito timendam ea de causa: quòd contraxerint illicita connubia cum Gentibus. *Scidi pallium meum, lamentabatur ille versu 3. cap. citati, & tunicam, & evulsi capillos capitis mei, & sedi mœrens.* Nec cassæ cecidere lacrymæ, nec irritæ preces, dum communi suffragiò acta est pœnitentia, uxores rejectæ, & qui de his nati sunt *juxta voluntatem Domini v. 3. cap. seq.* Sed ò pessimum malæ societatis semel inita effectum! brevî intervallò, ibat Populus iste in antiquam sylvam, dum Judæorum filii denuò filialibus Gentium fuere conjuncti. Sicut animalcula parva ita mordent, ut morsus quidem non sentiat, noceat tamen graviter, partemquè læsam faciat intumescere, sic prava societas occultò parvoquè lædit vulnere, sed perquam nocivò. Multò jam tempore in omnibus Judææ angulis suum promulgaverat Evangelium Salvator, propagandò vel tuendò Patris æterni Honorem, & gloriam occupatus: hòc tamen non obstante Sacrò negotiò, videbantur Pharisei & Scribæ causam nacti, eum Samaritani nomine compellendi Joan. 8. dicentes: *Samaritanus es tu.* Biduum tantummodo consum-

consumpserat apud Samaritanos, peccatricem converfurus, & Evangelicâ Luce cæteras terræ illius Incolas illustraturus: tam parvò tamen tempore durans cum Samaritanis societas videbatur, fufficienter causam dediffe, etiam divinam Christi puritatem de turpi Haraſeos maculâ suspectam fieri. O Christiane! quanta tu dabis perversio- nis tuæ signa, qui non Religionis Zelò, non pietatis studiò, sed levitatis vel curiositatis gratiâ suspecta de vitiis quaris, aut saltem non fugis confortia?

Doctrina 2.

Desumpta ex capite ultimò lib. I. Esdra, in quo describitur Pœnitentiâ Esdra & Populi &c.

Considera I. QUÀM sollicitos oporteat esse superiores, præsertim N.354. Ecclesiasticos pro salute subditorum; Eldras enim pro obtinenda Populo venia, & amovenda Dei vindicta, tamdiu in pavimento pœnitens jacuit, donec rogatus sit à suis subditis, ut rigidissimæ pœnitentiæ tandem imponeret finem *surgendò*. Patriarcha Jacob veri Superioris & Pastoris Ecclesiastici in se typum exprimens, dum familiæ suæ ob barbarum fratris Esau furorem ruinam timeret, eam primò in duas turmas divisit, asserens: *si venerit ad turmam unam, & percusserit eam, alia turma, quæ reliqua est, salvabitur*. Deinde ipsemet in prima turma & in acie animosi Ducis instar periculo caput exposuit. Quare de illo exclamat S. Chrysoſt. vclut propugnaculum eorum quoddam se ipsum ante cæteros locans paratus erat ferum illum & minas, quemadmodum suspicabatur, spirantem excipere primus. Salvator noster, Gregis sui Petro salutem commiffurus, non unâ tantùm, sed trinâ vice de amore, quem erga se gereret? quæſivit, dicturus per hoc: plus amoris & sollicitudinis in pastore requiri, ut crediti sibi gregis saluti, quàm propriæ impendat. Atque hinc idem Salvator Joan. 11. inquit: *bonus pastor animam dat pro ovibus suis &c.* Talem hêrcle se ipsemet comprobaverat: timens enim in horto periculum, quod discipulis eò tempore imminebat, ociùs omnem Judæorum furorem in se solum concitavit, asserens: *si me queritis, sinite hos abire*. Sicut figurato figura, sic Moyses prælusit Christo; is siquidem vindicem Dei manum à Populo amoturus Exodi 22. excla.